

**Pauli Tuohiojan saarna Käpylän kirkossa 30.6.2013 Metsäpirtin pitäjänjuhlassa.
I VSK, Lk 5:1-11, Apostolien päivä,**

Armo teille ja rauha Jumalalta isältämme ja Herraltamme Jeesukselta Kristukselta. Tervehdys erityisesti teille alkuperäisille metsäpirttiläisille, jotka olette pitkän taipaleen kulkeneet Karjalan evakkotietä. Tervehdys myös teille metsäpirttiläisille, jotka olette syntyneet rajan tällä puolella kuten minäkin. Ja tietysti tervehdys kaikille teillekin, jotka olette tänään kokoontuneet tänne Käpylän kirkkoon Metsäpirtin pitäjänjuhlien juhlaumalanpalvelukseen.

Tämän päivän evankeliumiteksti:

Kun Jeesus eräänä päivänä seisoj Genesaretinjärven rannalla ja väkijoukko tungeksi hänen ympärillään kuulemassa Jumalan sanaa, hän näki rannassa kaksi venettä. Kalastajat olivat nousseet niistä ja huuhtoivat verkkojaan. Jeesus astui toiseen veneistä ja pyysi Simonia, jonka vene se oli, soutamaan rannasta vähän ulommaksi. Sitten hän opetti kansaa veneessä istuen. Lopetettuaan puheensa Jeesus sanoi Simonille: "Souda vene syvään veteen, laskekaa sinne verkkonne." Tähän Simon vastasi: "Opettaja, me olemme jo tehneet työtä koko yön emmekä ole saaneet mitään. Mutta lasken vielä verkot, kun sinä niin käsket." Näin he tekivät ja saivat saarretuksi niin suuren kalaparven, että heidän verkkonsa repeilivät. He viittoivat toisessa veneessä olevia tovereitaan apuun. Nämä tulivat, ja he saivat molemmat veneet niin täyteen kalaa, että ne olivat upota. Tämän nähdessään Simon Pietari lankesi Jeesuksen jalkoihin ja sanoi: "Mene pois minun luotani, Herra! Minä olen syntinen mies." Hän ja koko hänen venekuntansa olivat pelon ja hämmennyksen vallassa kalansaaliin tähden, samoin Jaakob ja Johannes, Sebedeuksen pojat, jotka olivat Simonin kalastuskumppaneita. Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Älä pelkää. Tästä lähtien sinä olet ihmisten kalastaja." He vetivät veneet maihin ja jättäen kaiken lähtivät seuraamaan Jeesusta.

Tuo teksti lähes siirsi meidät Laatokan rannalle, sinne, missä Metsäpirttiläisten kalastajien kaksipurjeiset "kokkaveneet" lähtivät hakemaan saalista "Laatokan merestä", niin kuin Genesaretin kalastajat lähtivät veneineen "Galileanmerelle". Molemmat olivat siis järviä, mutta niiden kokoluokat erosivat toisistaan melkoisesti. Genesaretin järven pinta-ala on 166 km², Laatokan pinta-ala on 17700 km² eli Laatokka on Genesaretinjärveä 106 kertaa suurempi. Mutta molempien järvien rannalla on eletty ihmisen elämää, kohdattu vaikeuksia, saatu suuria saaliita, tai tultu tyhjin käsin kalastusmatkoilta. Metsäpirtissä oli muistitiedon mukaan 67 isoa moottorikalastusvenettä, sitten oli lukematon määrä purjeveneitä ja pienempien veneiden lukumäärää ei kukaan edes tiennyt. Jeesuksen aikana eläneen historioitsija Josefuksen mukaan Genesaretin järvellä toimi säännöllisesti 230 kalastusvenettä – yhdestä niistä Jeesus siis piti evankeliumissa kuvatun saarnan.

Kalastajat olivat juuri tulleet koko yön kestäneeltä kalastusmatkallaan, tyhjin verkoin ja turhautuneena. Rannalla oli valtavasti kansaa ja heidän silmien eteen Pietari joutui rantautumaan; mahtoi se ottaa ammattikalastaja Pietarin ylpeydelle. Tilanteesta ei päässyt poiskaan, sillä Jeesus nousi veneeseen, pyysi Pietaria soutamaan vähän matkan päähän rannasta ja sieltä Pietarin veneestä Jeesus puhui kansalle ja opetti heille Jumalasta.

Pietari oli kokenut elämässään tuona aamuna pienen konkurssin, kaikki olivat nähneet hänen epäonnistuneen ammattityössään. Itse kukin meistä on todennäköisesti kokenut jotain vastaavaa tai ainakin olisi hyödyllistä kokea. Sillä haaksirikkoon sisältyy aina uudelleen aloittamisen mahdollisuus. Karjalaiset sen ovat kokeneet todella isossa mittakaavassa, sillä jättää taakseen kaikki, asunnot, pellot, rakkaat asuinseudut ja lähteä vieraille seuduille evakkoon sekä suuntautua täysin tuntemattomaan tulevaisuuteen ei ole olankohautuksella ohitettava kriisi. Mutta sen joutui kokemaan yli 440.000 karjalaista.

Genesaretinjärven rannalla Pietari koki lisää yllätyksiä. Tuo puuseppä, joka istui hänen veneessään, alkoikin neuvoa häntä, ammattikalastajaa työn tekemisessä. Jeesus sanoi "Souda vene syvään veteen, laskekaa sinne verkkonne." Eikö se jo riittänyt, että suuri kansanjoukko todisti hänen tyhjät verkkonsa yön jälkeen, ja nytkö hänen pitäisi nolata itsensä viemällä verkot veteen sellaiseen aikaan ja paikkaan, ettei edes tumpeloinkaan harrastelijakalastaja erehtyisi niin tekemään. Siksi Pietari hakeekin itselleen puolustusta, kun hän sanoo Jeesukselle: "Opettaja, me olemme jo tehneet työtä koko yön emmekä ole saaneet mitään. Mutta lasken vielä verkot, kun sinä niin käsket." Aivan kuin Pietari olisi sanonut, "me tiedämme ettei siitä tule mitään, mutta sinun hullujen oikujesi tähden sen teemme, vaikka ajanhukkaahan se on, kaikkihan sen tietää".

Laatokalla kalastajat käyttivät siikoja ja kuhaa pyytäessään ”rihmaräätyjä”, jotka olivat jopa 30 km pitkiä siimoja, joissa saattoi olla 2000 -3000 erillistä koukkuja. Varsinkin heinäkuussa kuhasaaliiden kerrottiin olleen todella valtavia. Laatokka antoi verkoilla myös paljon lohta, kuorretta, nieriää, siikaa ja muikkuja . Laatokka ja Taipaleenjoki olivatkin tuottoisia, sillä päivittäin lähti useita hevoskuormia kalaa Pietarin tarpeisiin. Eipä ihme, että Metsäpirtin vaakunassa on taistelujen punaiseksi värjäämä Taipaleen joki ja sitä nouseva lohi.

Genesaretin järvellä koettiin myös valtavia tunteita. Paikasta, josta ei pitänyt siihen aikaan saada mitään, jäi verkkoon niin paljon kaloja, että heidän verkkonsa repeilivät, Pietari ja hänen venemiehistönsä joutuivat pyytämään toisen venekunnan avukseen ja molempien veneet tulivat niin täyteen kaloja, että olivat upota.

Siinä tilanteessa Pietari koki sisäisen järkytyksen. Hän oli luullut olevansa vahva ja kaikkeen kykenevä ammattimies, mutta nyt hän joutui myöntämään olleensa vain suuriluuloinen itsestään. Tapahtui elämää muuttava muutos. Pietari tunnisti ja tunnusti, että Jeesuksessa Jumala oli tullut hänen veneeseensä ja sen myötä hänen elämänsä ei ollut enää sama kuin ennen. *Simon Pietari lankesi Jeesuksen jalkoihin ja sanoi: ”Mene pois minun luotani, Herra! Minä olen syntinen mies.”*

Karjalaiset ovat joutuneet kokemaan sen, kun isommat voimat tarttuvat ohjaksiin ja elämä myllertyy täysin. Tuntuiko se, että kaiken loppu oli tullut? Suuriin muutoksiin sisältyy myös uudet mahdollisuudet. Pietari koki kalastajan ammattitaidossaan ison konkurssin, mutta vasta siitä avautui jotain uutta. Jeesus antoi hänelle tehtävän: *”Sinusta tulee ihmisten kastaja.”* Jos tätä muutosta ei olisi tapahtunut, me emme tietäisi mitään jostain Genesaretin kalastaja Simonista. Mutta Simon Pietarin, ihmisten kalastajan vaikutus ulottuu tänne meidän päiviimme saakka. Hän jätti kaiken, lähti seuraamaan Jeesusta ja hänen vaikutuksensa ulottuvat sinun ja minun elämään asti. Samasta uudelleen aloittamisen mahdollisuudesta todistaa Paavali, joka kirjoittaa päivän epistolassa: *”Mutta minut armahdettiin, jotta Kristus Jeesus juuri minussa osoittaisi, kuinka suuri hänen kärsivällisyytensä on. Kiitän häntä siitä, että hän katsoi minut luotettavaksi ja otti minut palvelukseensa, vaikka olin ollut herjaaja, vainooja ja väkivallantekijä. Näin olisin myös vatedes esimerkkinä niille, jotka uskovat häneen ja saavat ikuisen elämän.”*

Kriisit, ahdistukset ja muutokset, niitähän me kohtaamme arkipäivän elämässämme. Mutta jaksaisimmeko nähdä niitä Jumalan avaamina mahdollisuuksien ovina, eikä vain satunnaistapahtumina, joita ei ehkä olisi tullut jos olisin toiminut toisin, ollut viisaampi ja fiksumpi.

Elämällä tätä päivää valmistamme samalla tulevaisuutta. Katsomalla menneisyyteen jääme sen vangiksi ja katkeroidumme. Menneisyyden hyvää saamme rakastaa ja olla siitä kiitollinen, mutta nykyisyydessä me elämme ja tulevaisuuden saamme Jumalan kädestä. *”Voi sitä, jolla ei ole lainkaan haaksirikkoja, sillä hänellä ei ole kaipausta ja toiveita”*, sanoo Zoltan Turoczy, unkarilainen piispa ja teologian tohtori.

Tiedän, että monet meistä kaipaavat sellaista tulevaisuutta, jossa historian vääryydet korjattaisiin ja isänmaamme saisi jälleen olla kokonainen. Me emme voi tietää, koettaako sellaista aikaa koskaan, mutta Jumala tietää. Me emme voi tietää, mikä on meidän yksityisessä elämässämme aina parasta, mutta Jumala tietää. Me emme aina ymmärrä, mitä erilaisten ihmisten tuleminen meidän elämäämme merkitsee, mutta Jumala tietää. Pietarikaan ei tiennyt, mitä se merkitsi, kun Jeesus astui hänen veneeseensä, mutta siitä muuttui koko hänen elämänsä.

Mekin saamme jättää elämämme Jumalan varaan, sillä Hän tietää, mihin hän sen johtaa ja mihin hän meitä tahtoo käyttää. Jumala on siellä, missä ihminen on arkisessa aherruksessaan, missä ihminen tajuaa olevansa syntinen, missä hän kokee elämänsä epäonnistumisen, mutta missä hän näkee, että Jumala rakastaa häntä kaikesta huolimatta Kristuksen tähden.

Pietari koki tämän Genesaretin järven rannalla. Joku on sen kokenut Metsäpirtissä, Laatokan rannalla tai luovutetun Karjalan rajan tällä puolella. Paikalla ei ole väliä, eikä ajankohdan tietoisuudellakaan, olennaista on, että Kristus on saanut kohdata sinut. Sen hän on tehnyt tänäänkin tässä kirkossa Sanansa kautta, jonka äärellä olemme saaneet olla.

Tänään on apostolien päivä. Se muistuttaa, että oikea kristillinen usko on apostolista uskoa, joka perustuu apostolien julistukselle ja jatkaa sitä. Tämän uskon nousemme nyt tunnustamaan.